

af forholdet mellem Nicetraktaten og grundloven. Jeg må sige, at efterhånden tror jeg, det er svært at finde nogen personer her i Danmark, som kunne svare til hr. Keld Albrechtsens definition af, hvad det er at være uvildig. Jeg har i hvert fald haft indtrykket af, at der ikke er én eneste person, som kan stå for en nærmere prøve, og jeg har ikke andet bud på det end at sige, at den udredning, der er kommet fra Justitsministeriet, synes jeg er grundig, god og omfangsrig, og at jeg har fuld tillid til, at bedømmelserne er de rigtige.

Det bestyrker mig lidt i min opfattelse, at der er adskillige jurister fra nejsiden i den offentlige debat, som har sagt, at her er der ikke noget at komme efter. Der er ingen konflikt med grundlovens § 20, og der er ingen grund til at tage grundlovens bestemmelser som begrundelse for at holde folkeafstemning. Derfor mener jeg, det er helt sikkert at sige, at der ikke er nogen grundlovsbestemmelser, som medfører, at vi skal sende denne traktat til folkeafstemning.

Om udviklingen efter Nicetraktaten, som forhåbentlig bliver ratificeret i god ro og orden med alle medlemslandene, kan vi kun sige, at vi fra radikal side ser meget frem til de diskussioner, vi skal have om en kommende traktat, f.eks. om arbejdsdeling, om et eventuelt kompetencekatalog, om placeringen af EU's charter for de grundlæggende rettigheder, om forenkling af teksterne og om de nationale parlamenters stilling i det kommende arbejde. Der er mange ting at tage fat på, specielt om de nationale parlamenters stilling og den nationale folkelige forankring af hele EU's konstruktion og udvidelsesprocessen.

Jeg synes, det er en meget spændende proces, vi er i gang med. Lad os få fart i udvidelsesforhandlingerne og lad os få afsluttet ratifikationen af Nicetraktaten. Først dermed kan vi få den endelige proces færdiggjort og byde nye medlemslande velkommen i EU.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge fru Elisabeth Arnold, ligesom jeg spurgte hr. Claus Larsen-Jensen med hensyn til den nye traktat, der skal komme i år 2004 på den efterfølgende regeringskonference – den traktat, som statsministeren jo kalder en grundtraktat, eller sagt på en anden måde altså den kommende unionsforfatning: Hvad er Det Radikale Venstres bud på en køreplan i den debat?

Nu har f.eks. Erling Olsen jo foreslået, at man skulle have et konvent, altså en egentlig grundlovgivende forsamling kan man sige. Overvejer regeringen at gå ind for en sådan konventmodel? Er det sådan, at der skal være folkeafstemning om en sådan grundtraktat? Eller har man tænkt sig at koble befolkningen af for stedet? Jeg synes, det kunne være interessant at høre, om det også er Det Radikale Venstres holdning, at befolkningens deltagelse i arbejdet med en ny forfatning skal vi ikke regne med der bliver noget af.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til det første spørgsmål vil jeg sige, at tanken om et konvent ikke er Det Radikale Venstre fremmed. Vi har prøvet konstruktionen i forbindelse med udarbejdelse af charteret om fundamentale rettigheder, og jeg har hørt mange gode beretninger fra arbejdet i konventet, som jo bl.a. var karakteristisk ved, at der var repræsentanter for de nationale parlamenter med i det aktive arbejde.

Det er absolut en konstruktion, jeg synes er interessant, for dermed styrkes jo også det nationale engagement i processen og også det folkelige engagement gennem det repræsentative demokrati, som dermed er med i forberedelserne til traktaten. Der er jo ikke fastlagt nogen køreplan for, hvordan det arbejde skal foregå, men jeg vil ikke udelukke, at en sådan konstruktion kan tages i anvendelse.

Om folkeafstemning mener jeg i lighed med de tidligere ordførere, der har beskæftiget sig med det spørgsmål, at det vil være fuldstændig halsløs gerning på nuværende tidspunkt – hvor man end ikke kender hverken konstruktionen eller indholdet eller køreplanen for en sådan traktat – at tage stilling til, hvorvidt den skal til folkeafstemning eller ej. Men vi har vores grundlov, og den sætter nogle ganske bestemte rammer for, hvornår ting skal til folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er et meget interessant svar, fru Elisabeth Arnold kommer med. Tanken om et sådant konvent er åbenbart noget, man seriøst overvejer i regeringspartierne, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at stille spørgsmålet videre til udenrigsministeren. Jeg kan se, at statsministeren for længst har tabt interessen for den